

Ustanovení insolvenčního správce v insolvenčním řízení

Abstrakt

Hlavním cílem této rigorózní práce je komplexní analýza procesu ustanovení insolvenčního správce do insolvenčního řízení. Nezbytným předpokladem pro badatelské zkoumání výběru insolvenčních správců je v první řadě historické zkoumání systémů jejich jmenování, které je obsaženo v úvodní kapitole. Jako klíčové pro identifikaci námitek k současné regulaci či navrhování přiléhavých řešení se dále jeví vymezení postavení insolvenčního správce v rámci justice v širším slova smyslu, čemuž je věnován prostor ve druhé kapitole. Jejím obsahem je pojmové vymezení insolvenčního správce, lineární časová osa výkonu činnosti insolvenčního správce od udělení povolení až k jeho zániku, kategorizace insolvenčních správců, identifikace dohledových subjektů nad výkonem činnosti insolvenčních správců, a model odpovědnosti státu za výkon jejich činnosti. Součástí druhé kapitoly je rovněž detailní analýza veřejnoprávního charakteru výkonu činnosti insolvenčního správce a rozbor zahraničních právních úprav zakotvující heterogenní správcovskou strukturu. Na první dvě kapitoly systematicky navazuje analýza právního rámce procesu ustanovení insolvenčního správce v České republice, kde jsou identifikovány základní prvky a nedostatky nominačního a rotačního systému. Součástí třetí kapitoly je dále rozbor obecného procesu ustanovování insolvenčního správce, z něhož jsou identifikovány odchylky v podobě nominačních výjimek v širším slova smyslu. V návaznosti na to jsou analyzovány možnosti změny insolvenčního správce, a to konkrétně odvolání a zproštění funkce insolvenčního správce, resp. oprávnění věřitelů k jeho výměně. Ve čtvrté kapitole jsou analyzovány problémy právní teorie a praxe, které byly identifikovány v předchozích kapitolách. Ve vztahu k nedostatkům rotačního systému je představena případová studie zániku povolení k výkonu činnosti insolvenčního správce společnosti Administrace insolvencí City Tower, v.o.s. společně s kvantitativní a kvalitativní analýzou tohoto případu. Na to je dále navázáno pojednání o tzv. navrácení insolvenčních správců do rotačního systému. Čtvrtá kapitola obsahuje analýzu dalších problematických aspektů současného systému výběru insolvenčních správců, zejména věřitelského převolování insolvenčních správců, nerovnoměrné distribuce insolvenčního nápadu nezohledňující rozdílné druhy insolvenčních správců, a tzv. fiktivních licencí spojených s veřejnými obchodními společnostmi.

Klíčová slova: insolvenční správce, rotační systém, ustanovení insolvenčního správce